

Опашкитѣ на гръбначнитѣ

У нисшитѣ гръбначни — риби и опашати земноводни — опашката е запазила първичното си назначение: да имъ служи да се движатъ. Главниятъ двигателенъ органъ у рибитѣ е именно опашката; перкитъ пъкъ служатъ повече да поддържатъ равновесието и посоката на движението, когато плаватъ. Като действува чрезъ опашката, рибата достига извънредна бързина при движението си. Нѣкои тѣй наречени хвърковати риби извършватъ „летения“ по въздуха на разстояние нѣколко десетици метра, като изскокватъ отъ водата следъ предварително засилване. Чрезъ усилена работа на опашката тѣ въ сѫщия мигъ, когато се появява на повърхнината, предаватъ на тѣлото си движение, което достига голѣма бързина.

Съ течение на времето, опашката у разнитѣ животни постепенно е изгубвала своето значение като органъ за движение, измѣняла се е по форма и по размѣри и е получавала въ много случаи съвършено нови служби.

Нѣкои животни пъкъ съвсемъ изгубили този нѣкога важенъ органъ; отъ него останалъ само малъкъ придатъкъ, който не изпълнява никаква отговорна служба. Дори и човѣкъ е запазилъ този признакъ, нареченъ опашна кость.

Но и между рибитѣ има такива, у които развитието на опашката тръгнало въ друга посока. Такова е, напримѣръ, морското конче. Неговата опашка служи само да се закрепя. Като

Морско конче.